

A technika hónapjának sikere

Kerek egy hónapos sűrű program után ért véget a Technika Hónapja Szegeden. Annál előadást, s más rendezvényt tartottak márciusban főképpen az üzemekben, de más helyeken is a korszerű technika, a legidősebb gazdasági tennivalók megismertetésére, amennyi máskor egész esztendőre elegendő. A szakszervezetek és a műszaki és tudományos egyesületek jó munkát végeztek, a kitűzött célt szinte maradéktalanul elérték.

A műszaki propaganda hatékony eszközei, melyeket a Technika Hónapja idején alkalmaztak, jól illeszkedtek az igényekhez. A Minőségi Címpályázzal egyetemesen példaként négy kiállítást is rendeztek: az új modellek-ről, gyártási műveletekről, a szocialista brigádok életéről és a műszaki könyvekről, kiadványokról. Azonkívül előadásokat és vetélkedővel egybekötött klubnapot tartottak. Az építőiparban szakmai kifestéseket vetítettek, melyeket csupán bevezetett egy-egy rövid előadás. Lényegében a többi gyárban is hasonló módszerekkel közelítették meg a hallgatóságot. Igyekeztek olyan témákat kiválasztani, melyek egyrészt közérdeklődésre tarthatnak számot, másrészt a legfontosabb népgazdasági feladatokra hívták fel a figyelmet.

A szervezéssel általában sehol sem volt baj. Még az átlagosnál is mozgalmasabb, sokrétűbb és látogatottabb volt a paprikafeldolgozó és a ruhagyár programja, de más vállalatok is igyekeztek többlet nyújtani dolgozóiknak, mint mások. Még annál is többet, mint amennyit a tavalyi Technikai Hónap alkalmával. Hogy csak néhányat említsünk meg közülük: az ingatlanközvetítő három előadást és egy műszaki vetélkedőt, a Tisza-Bútorgyár szegedi gyáregysége két előadást és egy klubdelutánt, a Téglaiipari Vállalat három előadást rendezett. Különösen öröndet, hogy

a kisipari szövetkezetek, a Felszabadulás asztalos és a fémipari ktsz is csatlakoztak a célkitűzéshez. Részt vett a Technika Hónapjának a textiltechnikum, valamint az Eötvös Lóránd Fizikai Társaság is. Csupán egyetlen üzem, a Kontakta Alkatrészgyár szentesi telepe nem volt képes megrendezni a vállalt programot.

A Technika Hónapja alkalmas szolgáltatott az egyes üzemek problémakörén túlmutató helyi vagy országos jelentőségű témák napirendrehozására is. Ilyenekről szolt a három központi előadás: a műszaki fejlesztésről, a munkaerőgazdálkodásról és a műszaki fejlesztés pénzügyi alapjairól. Több egyesület rendezett egy-egy iparágat érintő előadásokat. A Szilikátipari Tudományos Egyesület a középblokk-gyártásról, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület a fonócentrifugák elméletéről, valamint a textilipari műszaki fejlesztésről a harmadik öt éves terv idején, a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tudományos Egyesület az élelmiszeripari helyzetéről és feladatairól. A rendezvények sorozatából kiemelkedett az a kétnapos húsupari

tanácskozás, melyen az ország legtekintélyesebb szakemberei a szalámigyártás fejlesztésével foglalkoztak.

Három szakma, a faipar, a vasipar és az élelmiszeripar vezetői és munkaszerelői képviselői tartottak értekezletet a múlt hónapban, s tárgyalták meg a szocialista brigád-mozgalom helyzetét. Ezeket a megbeszéléseket alkalom nyílt a tapasztalatok cseréjére és a mozgalom további elterjesztési lehetőségeinek elemzésére is.

Amint látható: műsorban nem volt hiány a Technika Hónapja alatt. S talán éppen ez az, ami kritikai észrevételt kíván. Olykor a sikert kockáztatta a túlságosan zsúfolt program, amely nap mint nap előadásokra, ankétokra, kiállításokra, vetítésekre, klubdelutánokra invitálta az üzemek műszaki és fizikai dolgozóit. Azonban a siker szerencsére nem maradt el, s a technika idej hónapjának is az a legfőbb tanulsága, hogy az emberek igénylik az ilyen intenzív, széleskörű műszaki propagandát, mert bővíti szakmai ismereteiket, segítséget ad mindennapi munkájukhoz.

Fehér Kálmán

Megkezdtek a nyári ifjúsági vezetőképző tábor építését

Tegnap délután, az első csákányvágással Újszegeden a Fürj és a Marosfői utca kereszteződésénél megkezdődött a nyári úttörő és KISZ vezetőképző tábor építése. Ezen az első napon 141 fiatal — valamennyien a Rózsa Ferenc Gimnázium hallgatói — látott hozzá csákánnyal, lapáttal és ásóval „felfegyverkezve” a táborba vezető vízhálózat építéséhez.

Kerékpáron gurult a helyszínre hozzávetőlegesen negyven fiú, s őket követték hosszban elnyúló sorban a többiek. A kerékpárosok egy fehér ház oldalá mentén úttörtek fel ideiglenes táborukat, s a „kigyó”-menet is csak egy percet állt meg — azonnal munkához láttak. Elindultak a szerszámokért, s megkezdődött a „földmozgatás”. A társadalmi munkások szigorú normában végzik a rájuk rótt feladatot. Három nagylépésnyi hosszú, 60 centiméter szélességű, egy méter mély árkot kell kiásni két-két fiúnak. Az „élelmesebbje” a házak falát támogatja. Nekik nem jutott szerszám. Türelmesen várják sorukat. Egy kis idő múlva azonban már szívesen akad, aki a „munkások” közül cserélve fel néhány percet, ha már eljöttek, nehogy megharagudjanak, hogy hiába tettek. Az árok sora hosszúra nyúlik, a végének még csak most adják a feladatot, az eleje meg már a harmincadik centinél tart mélységben. Közben fiús jókedéllyel, hangoskodva nevetgélnek.

A nyári háromszáz fős — 150 úttörő- és 150 KISZ-vezető — két altáborból álló nyári vezetőképző tábor építése ezzel kezdetét vette.

Tokajnál apad a Tisza

Az árvízveszély nem csökken

A tiszai áradás elvonulását most a Duna is lassítja — csak kevés vizet fogad be a Tiszából, mert a Szávan levonuló árhullám megduzzasztotta a jugoszláviai Dunaszakaszt. Sok utánpótlást ad még a Tisza árhullámának a bodrogzugi hullámtérben összegyűlt hatalmas víztömeg is. Tokajnál a vasárnapi tetőzés óta szombatig egy méterrel apadt a víz. A veszély mégsem csökkent, mert sok helyen átázott a gát.

Az árhullám »teteje« Tiszafürednél tartózkodik, de az áradás eleje már több mint 100 kilométerrel délebbre is gondokat okozott a nyári gátakon. Alpar község lakói pöntekre megnyitották ugyan a nyári gátat, hogy beengedjék a hullámtérre a vizet, de két nappal elkeszték. A szűk »kapukon« már nem kapott elég helyet a víz, s így két szakaszon átörte és elmosta a gátat. Most már Vezseny község is feladta a 2500 holdas hullámtér nyári gátjának védelmét, s szombaton beeresztette a vizet a fő védelmi vonalig.

A Bodrog menti falvakban megkezdtek a károk felmérését. Az eddigi jelentések alapján a hullámtérre épült házakból 237 családot költöztettek ki. A lassan apadó vízben 34 ház már teljesen átázott és összedőlt, 47 épület pedig életveszélyesen megrongálódott.

Hírek szerint a Tisza felső szakasza Tiszafürednél apad, lejjebb árad. Tiszafürednél 744 centiméteres vízállással tetőzött az árhullám és csak 6 centiméterrel maradt el az 1932. évi maximumtól. Az áradás igen lassú, naponta mindössze 5–10 centiméter. A Tisza töltésén az utóbbi 24 órában 4700 vízügyi dolgozó, 860 katoná

és a falvak 320 lakója, valamint 56 földmunkagép dolgozott. Nagy erővel védekeztek a tanácsj kezelésben levő gátakon, különösen Tiszadobnál, ahol a több napja dolgozó lakosságot most a honvédség váltotta fel. A levonuló árhullám adataiból megközelítően megállapítható, hogy Szolnokonál április 15-én, Csongrádnál 16-án és Szegednél 18-án körül tetőzik az árhullám. Kisebb áradás vonul le a Maroson is, de a jelenlegi helyzet szerint ez nem befolyásolja a Tisza árhullámát. (MTI)

Gagarin-emlékjelvény a példamutató tanulóknak

Ünnepség a Kolozsvári téri általános iskolában

A Kolozsvári téri általános iskolában szombaton délután ünnepségen emlékeztek meg hazánk felszabadulásának évfordulójáról, valamint az iskola névadójáról, J. A. Gagarinról, aki éppen három évvel ezelőtt elsőnek tett útutazást a Föld körül.

Az ünnepségen megjelent Sáros Géza, a városi pártbizottság titkára, Papp Gyula a megyei jogú városi tanács vb elnökhelyettese, Gazdik Gyula városi úttörőtitkár, a III. kerületi tanács, a népfőnt, a tömegszervezetek több kerületi vezetője, a munkásmozgalom és környéken lakó veteránjai, a szegedi 112-es szovjet általános iskola több nevelője, valamint a városban állomásozó szovjet alakulatok egyik tisztje. Eljött a Kolozsvári téri általános iskola úttörő-

it köszönteni őt szovjet pionír is.

Kovács Alajos az iskola igazgatója ünnepi beszédében méltatta hazánk felszabadulásának, a magyar és a szovjet nép barátságának jelentőségét. Az iskola úttörői, szavalók, énekkar, zenekar, nagyon kedves, hangulatos műsorral szórakoztatták a megjelenteket. Nagy tapsot kapott Ljuda Mosnyik szovjet pionír, aki egy Gagarinról szóló verset adott elő. A pionírok egyébként az első szovjet űrhajósról szóló emléktárgyat ajándékoztak az iskolának, amelynek úttörői, viszonzásul, maguk készítette kis emléktárgyakat adtak át a szovjet pajtásoknak.

Az ünnepségen most első ízben Gagarin-emlékjelvényt tüntették ki az iskola 47 tanulója, akik tanulmányi eredményeikkel, viselkedésükkel, a közösségi mun-

Hivatástudat és az ember szeretete fontos tényező az orvos munkájában

Egészségügyi dolgozók nagygyűlése Szentesen

Telt ház, fokozott érdeklődés — ez jellemezte a szentesi egészségügyi dolgozók szombaton megtartott gyűlését a járási tanácsszékház nagytermében. A gyűlésen Kurucz Márton, a szentesi járási pártbizottság első titkára elnököl és Siklós János, a megyei pártbizottság titkára mon-

dott beszédet. Mellettük helyet foglalt a gyűlés elnökségében dr. László György megyei főorvos, dr. Bugyi István Kossuth-díjas, a szentesi megyei kórház igazgatója, Csorba György, a járási tanács vb elnöke és Bajómi Sándor, a szentesi városi tanács vb elnökhelyettese.

Szabad, egészséges, vitázó légkör

Siklós János elvtárs előadásának bevezető részében a szocializmus építése folyamán kialakult, s mindinkább erősödő nemzeti egységről szolt. Megállapította, hogy országunkban az elmúlt 19 esztendő nagy változást, és szép eredményeket hozott. Elért eredményeinkben valamennyi magyar dolgozónak a keze és esze munkája benne van. Népünk nagy többsége felelősséggel működik közre abban, hogy Magyarországon megvalósuljon a szocializmus teljes felépítése.

Érintette Siklós János elvtárs a munkásosztály vezető szerepének kérdését is. A munkásosztálynak az érdekei megegyeznek a különböző társadalmi osztályok és rétegek érdekeivel. A munkásosztály az elmúlt két évtizedben nagy áldozatokat hozott azért, hogy hazánkban egészséges életkörülmények között éljenek az emberek. A munkásosztály mindig a legtöbbet és a legnehezebbet vállalta; válságos történelmi időkben vállalta a harcot, a gazdasági építés gondjait és megmutatta az utat, amerre népünknek haladnia kell.

A következőkben az előadó a különböző társadalmi osztályok és rétegek érdekeiközösségére mutatott rá. Ez az érdekközösség az erősödő népi, nemzeti összefogás döntő tényezője, amely a munkásosztály világnézetén, a marxizmus-leninizmus eszméjén alapszik. De — mint hogy hazánkban még nem mindenki marxista — az alapvető kérdésekben való egyetértés mellett lehetnek olyan kérdések, amelyekben eltérnek a vélemények, s amelyekben vitatkoznunk kell. Mi, kommunisták, marxisták alapon vitatkozunk a helytelen nézetekkel. Mindenki tudja, hogy hazánkban — eltekintve az 1956 előtti helyzettől — ma szabad, egészséges a vitázó légkör, s ezzel élnek is az emberek. Ugyanakkor, miközben helyeseljük és szélesíteni törekszünk az egészséges, szabad vita légkört, azt is megmondjuk, hogy ezt senki sem használhatja fel a munkáshatalom ellen.

Eredményeink, erősödő népi, nemzeti egységünk alapja a párt helyes politikája, és pártunk ezt a politikát folytatja a jövőben is.

Erőteljesebben, egészségesebben, tovább a megkezdett helyes úton — emellett foglal állást népünk. De vannak, akik félrerángatják pártunkat erről a helyes útról.

A Kínai Kommunista Párt vezetői másféle politikát tanácsolnának. Azt mondják, hogy a szocialista forradalom útja a háború. Véleményük szerint háború után kell kivívni a szocializmust, a kommunizmus teljes, végleges győzelmét. Mint mondják: elpusztul esetleg az emberiség kétharmada, de a többi a kommunizmust építi az imperializmus romjain.

A kínai vezetők faji alapon ítélik meg, a nagyhatalmi szovinizmus útját járják, képtelenek megérteni a kialakult világhelyzetet. Pártunk és egész népünk egyöntetű véleményét fejezte ki Kádár János elvtárs a magyar-szovjet barátság nagygyűlésén Budapesten, amikor azt mondta: „Mi tudjuk, hogy amikor a kínai vezetők, a Szovjetunió

Kommunista Pártja Központi Bizottságát, Hruscsov elvtársat és a többi testvérpártokat támadják, akkor a nemzetközi kommunista mozgalomnak az 1957-es és 1960-as moszkvai értekezleten ki-dolgozott fő irányvonala ellen lépnek fel.

Nekik pedig azt kell tudniuk, hogy mi az SZKP Központi Bizottságával és Hruscsov elvtárral vagyunk azonos állásponton, velük és valamennyi testvérpárttal, minden marxista-leninistával együtt védjük és megvédjük a nemzetközi kommunista mozgalom lenini politikáját.

Ezt meggyőződéssel tesszük — folytatta Siklós János elvtárs — és ez a véleményünk szocialista építőmunkánkban kézzel foghatóan is kifejezésre jut. Az orvos munkájában éppen úgy, mint a termelőszövetkezeti gazdáiban, vagy az ipari munkásában.

Legfontosabb a gyakorlati munka

Beszéde második részében Siklós elvtárs az egészségügyi helyzetéről, fejlődéséről és az egészségügyi dolgozók helytállásáról beszélt. A magyar egészségügyi színvonalát kiállja az összehasonlítást az egész világon. Egészségügyi ellátásunk jó.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni azt, hogy az az orvos tesz legtöbbet a dolgozó emberek egészségvédelmére érdekében, akit a hivatásszeretet fűt, aki életcélként vállalta beteg embertársainak gyógyítását. S ez elkezdődik a pályaválasztásnál és tart mindaddig, amíg az orvos dolgozni tud. A mi orvosaink többsége élethivatásként dolgozik az egészségügyi apparátusban, fő törekvése, hogy minél tökéletesebben és magasabb színvonalon segítsen megbetegedett embertársait az egészségesek sorába. De vannak olyan orvosok is, akiknél nem észlelhető ez a hivatástudat, akik ennek a felelősségteljes és nehéz munkának csak a napfényes oldalait keresik és járják.

Előadó ezután a körzeti orvosok munkájának jelentőségéről beszélt. Hangsúlyozta, hogy a körzeti orvosokat nem becsülik olyan mértékben, mint amilyen munkájukat után megérdemelnék. Pedig a körzeti orvos munkáján áll egész egészségügyünk. Mert ha a körzeti

orvos kiváló szakember, szereti a betegeket és hivatástudattal dolgozik, akkor csökken a szakorvosok munkájában a felesleges aktus, és a kórházi felszerelés kihasználása is sokkal eredményesebb lesz.

A körzeti orvos az egészségügyi apparátus első számú dolgozója. Eszerint kell értékelni munkáját is. S ezzel mindjárt választ is lehet adni arra, hogy mi az orvosképzés perspektívája. A perspektíva: a népet és a szakmáját alázatosan szolgáló körzeti és rendelőintézet szakorvos, ennek a célnak az érdekében folyik hazánkban az orvosképzés. Aki nem ezt látja perspektívának maga előtt, hanem kizárólag és egyedül a kutató laboratóriumokat veszi célba — s miután nem oda kerül, hanem körzetbe vagy szakrendelőbe —, családódnak, pályátvesztetnek képzeli magát és emiatt hangoztatja, „nincs itt perspektívám”.

Indokolt lenne határozottan felvetni a perspektíva kérdéseit ebből a szempontból — és kijózanítani azokat, akik a perspektívát csak a kutató intézetekben látják orvos létükre. A körzeti orvos és a rendelőintézeti szakorvos semmivel sem végez alantasabb értékű munkát, mint az oktató orvos.

Betöltetlen állások

Ezután arról beszélt Siklós elvtárs, hogy a kórházi szakorvosok utánpótlását is tervszerűbbé kell tenni. Nagy élettel és perspektíva lehet a klinikus számára, ha megfelelő képzettséggel és tudással egy-egy nagy kórház osztályának az élére kerül. Régen egyetemi magántanárok életcélnak tartották, ha elnyertek pályázat útján egy-egy kórházi főorvosi állást. Semmi nem kisebb felkészültséggel és tudással, mint a ma klinikusa. Érdemes ebből a szempontból is komolyabban vizsgálni helyzetüket, mert hiszen ez is egy olyan perspektíva a klinikus számára, amelyet nem hagyhat figyelmen kívül. De mert nincs meg ez a szemlélet, igen nagy erőfeszítésekkel küzdenek az államigazgatási szervek egy-egy főorvosi állás betöltésére. Csongrád megye kórházaiban ma is üresek szakfőorvosi állások, és szinte fehér holló számba megy, hogy Magyarország klinikáiról önként, szívesen menné-

nek kórházi főorvosi állásokba már régen gyakorló klinikusok.

Végül az előadó az orvosi rendtartásról szolt. Felhívta a nagygyűlés résztvevőinek figyelmét, hogy az orvosi rendtartás betartása minden egészségügyi dolgozóra nézve egyformán kötelező. A kommunista orvosok figyelmébe ajánlotta, hogy az orvosi rendtartás etikai vonatkozásait először is ők tartassák be példamutatóan, és a példamutatás alapján megvár az a morális lehetőségük, hogy betartassák másokkal is ezt a fontos szabályzatot. Nem többet, de az orvosi rendtartást, mint etikai törvényt, szigorúan meg kell követelni mindenkitől. Ez esetben a túlhajtás is veszedelmes és az elnézés is.

Siklós János beszédét nagy taps követte, majd Kurucz Márton elvtárs zárszavával befejeződött az egészségügyi dolgozók gyűlése.